

Fes-me allò que sempre has desitjat

Un relat de: [\(d\)escriures](#)

I jo allí t'esperava, nua sobre el llit, mentre tu, molt lentament, et llevaves l'última peça de roba que et quedava al cos.

Per fi ens teníem l'un a l'altre com tantes vegades havíem desitjat. No ens feia falta parlar, tots dos sabíem el que volíem en aquell moment.

Recorde com em recorries tot el cos amb els teus llavis, molt a poc a poc, com qui tasta per primera vegada un nou plat.

I, mentre tu m'assabories, jo tremolava de gust veient sorgir la teua mirada d'entre les meues cames.

Cada vegada més prop, cada vegada més fosca aquella habitació fins que, finalment, es va fer de nit, i la nit es va fer nostra.

No et veia però et sentia com mai abans ho havia fet.

Les nostres pells relliscoses no podien estar més juntes mentre ballaven entre gemecs cada vegada més intensos.

Et murmurava a l'orella que em feres tot allò que sempre havies desitjat i tu em tancaves la boca amb besos que em llevaven qualsevol set.

I així, mentre la nit es feia nostra, vaig deixar que em feres teua.